

Miljø- og
Fødevarerministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 25. oktober 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 102 (MOF alm. del) stillet 13. oktober 2020 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 102

” Vil ministeren kommentere, at det er et yderst spinkelt grundlag, hvorpå regeringen tager sine beslutninger om minkhåndteringen, jf. ”Vurdering af effekt af strategi og virkemidler ved COVID-19 i minker og mink” (MOF alm. del - bilag 28)? Vurderingen, der er udarbejdet af KU/SSI, er bemærkelsesværdigt spinkel, da den: 1) Ikke indeholder en direkte anbefaling af hverken 7,8 km eller konkret valg af zonestrategi, 2) alene er udarbejdet ud fra et meget begrænset matematisk datagrundlag (20 minkgårde i Nordjylland), 3) er behæftet med en række meget centrale forbehold overfor henholdsvis en eventuel effekt af præventiv aflivning af raske mink, en afstandseffekt og en varig effekt på grund af de forventelige nye introduktioner til de tilbageværende minkbesætninger fra det humane smittereservoir. Det undrer derfor, at vurderingen skulle udgøre det faglige grundlag for den politiske beslutning om at slå mink ned i 7,8 km store zoner. Som situationen tegner sig nu, vil strategien med de 7,8 km zoner medføre nedslag og destruktion af mere end 4 millioner mink, det vil sige både smittede, usmittede og raske mink, der har renset sig for virus og nu har antistoffer mod virus. Knap 30 pct. af de danske mink, inklusive en meget stor del af den unikke verdensledende avlsstamme, står således p.t. til at blive slået ned med afsæt i en faglig vurdering, der fremstår chokerende tynd.”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Beslutningen om aflivning af ikke-smittede mink er truffet ud fra et hensyn til folkesundheden. Fastsættelsen af en 7,8 km zone rundt om de smittede farme beror på en risikovurdering fra Dansk Veterinær Konsortium (Statens Serum Institut og Københavns Universitet) på baggrund af data fra de første 20 smittede farme. 95% af de smittede farme lå inden for 7,8 km af en anden smittet farm.

Dansk Veterinær Konsortium har vurderet effekten af strategi og virkemidler. Baseret på de første 20 smittede farme er afstanden mellem en smittet minkfarm til nærmeste smittede minkfarm, beregnet til en medianværdi på 1,06 km (5-95-percentiler: 0,6 km - 7,8 km). Risikofaktorundersøgelser udført af Dansk Veterinær Konsortium viste, at besætningsstørrelse og afstand til den nærmeste smittede minkfarm var de eneste signifikante risikofaktorer. 7,8 km.-zonen er således fastsat med udgangspunkt i den tilgængelige viden, og med henblik på, at risikoen for yderligere smittespredning efter aflivning af besætninger inden for zonen er relativt lav.

At Dansk Veterinær Konsortiums epidemiologisk udredning har påvist geografisk tæthed til nærmeste smittede minkfarm, som en statistisk signifikant risikofaktor, siger ikke noget om, hvordan virus bringes ind i minkfarmen, men kan blot være et udtryk for, at smitten kan foregå over relative korte

afstande. Desuden vurderes det, at den hurtige transmission blandt mink sammenholdt med, at det ikke er lykkedes at smitteopspore COVID-19 positive personer, inden minkene smittes, betyder, at yderligere beskyttende tiltag blandt personer, der færdes på smittede farme, ikke får den ønskede effekt.

Implementering af krav til brug af værnemidler på minkfarme viste sig ikke at være tilstrækkelig til at forhindre introduktion af smitte til minkfarme og tilknyttede personer.

Aflivning af minkbesætninger hurtigt efter påvisning vil kunne nedsætte risikoen for smitteoverførsel til personer, der færdes på farmen og dermed også til omkringliggende farme. Ligeledes vil aflivning af de omkringliggende besætninger, reducere antallet af mulige besætninger, der kan smittes.

Baseret på den geografiske udbredelse af de smittede farme, vurderes det, at afstanden til en smittet farm er det mest valide kriterium til udvælgelse af hvilke omkringliggende besætninger, der bør aflives.

Ifølge Dansk Veterinær Konsortium er der så vidt vides ikke publiceret hverken eksperimentelle forsøg eller epidemiologiske undersøgelser, der giver evidens for, hvor længe efter infektion mink har antistoffer mod COVID-19 minkvarianten og således må formodes at have en vis grad af immunitet, som potentielt kan beskytte mink mod reinfektion.”

Mogens Jensen

/

Nikolaj Veje